

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 238/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 czerwca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **12 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **6 lutego 2013 r.** sygn. akt **IV U 446/12**

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania **Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.**

Sygn. akt III AUa 238/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 24.02.2012 r. odmówił wnioskodawcy Z. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Za podstawę wydania decyzji tej treści organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 20.02.2012 r. wnioskodawca został uznany za niezdolnego do pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty oraz podniósł, że stan jego zdrowia tj. schorzenie kręgosłupa uniemożliwia mu pracę zgodną z kwalifikacjami, jak również pracę po przekwalifikowaniu w zawodzie kierowcy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, wyrokiem z dnia 6 lutego 2013 r., zmienił zaskarżoną decyzję ZUS Oddział w R. z dnia 24.02.2012 r. w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy Z. P. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, poczynając od 1 stycznia 2012 r. do 21 września 2013 r.

Rozpoznając odwołanie Sąd, celem zweryfikowania orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów dermatologa, neurologa i ortopedy. Biegła dermatolog w opinii z dnia 9.07.2012 r. stwierdziła u wnioskodawcy kontaktowe zapalenie skóry stóp oraz grzybicy międzypalcowej stóp i płytek paznokciowych palców i uznała wnioskodawcę za zdolnego do pracy.

Biegli z zakresu neurologii i ortopedii wydali wspólną opinię, w której stwierdzili u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przebytą rwą kulszową prawostronną i zespołem bólowym w okresie pełnej remisji manifestacji klinicznej a także stan po operacyjnym leczeniu kręgosłupa L5 – S1 i dyskopatii L3 – L4.

Schorzenia neurologiczne wnioskodawcy w aktualnym stanie rzeczy nie upośledzają sprawności ustroju w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Mogą one jednak w przyszłości ulegać okresowym zaostrzeniom, wymagać leczenia i rehabilitacji. Natomiast schorzenia ortopedyczne wymagają dalszego leczenia – powodują ograniczenie ruchomości kręgosłupa i powodują częściową niezdolność do pracy.

Biegli neurolog i ortopeda uzupełnili swą opinię w związku z zastrzeżeniami wnioskodawcy i z-cy Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS w R..

Sąd uznał fachowe i zupełne opinie biegłych i na podstawie opinii biegłego ortopedy ustalił, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy i przysługuje mu prawo do renty.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia wskazał przepis art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 6.02.2013 r. zaskarżył apelacją pozwany organ rentowy zarzucając wyrokowi naruszenie art. 233 § 1 kpc polegające na przyjęciu, że opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii stanowi wiarygodny dowód

na okoliczność, że schorzenia występujące u wnioskodawcy powodują naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy, podczas gdy:

- u wnioskodawcy po przebytych operacjach nastąpiła pełna remisja zespołu bólowego kręgosłupa, a samo wystąpienie zmian zwyrodnieniowych nie świadczy o niezdolności do pracy,

- nie stwierdzono żadnych powikłań pod postacią zespołu bólowego, które może świadczyć o niezdolności do pracy, a samo wystąpienie zwyrodnień i wystąpienie ich zaostrzeń uzasadnia czasową krótkotrwałą niezdolność do pracy,

- za wiodącą należy uznać opinię biegłego neurologa, ponieważ w jego gestii należy określenie powikłań pod postacią zespołu bólowego np. ubytki neurologiczne, parestezje, niedoczulice, ograniczenia ruchomości wywołane zespołem bólowym,

- opinia nie zawiera wyczerpującego uzasadnienia dla przyjęcia, że schorzenia wnioskodawcy powodują naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy oraz:

- naruszenie art. 107 w zw. z art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. Nr 2009, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), poprzez przyjęcie w okolicznościach niniejszej sprawy, że wnioskodawcy przysługuje renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 stycznia 2012r. do 21 września 2013r.

W związku z powyższymi zarzutami, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania lub jego uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania.

Apelujący podniósł, że u wnioskodawcy wystąpiła pełna remisja dolegliwości kręgosłupa i stan zdrowia prawidłowo został oceniony przez biegłego neurologa, który wskazał, że brak jest u wnioskodawcy stwierdzenia ograniczenia ruchomości kręgosłupa.

Natomiast zmiany dyskopatyczne czy zwyrodnienie stwierdzone przez biegłego ortopedę nie powodują niezdolności do pracy.

Nadto apelujący zarzucił, że opinia biegłego ortopedy nie jest fachowa i rzetelna i nie jest wiarygodnym dowodem w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego organu rentowego jest uzasadniona o ile skutkuje uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania Sądowni I instancji.

Warunkiem wydania rozstrzygnięcia zgodnego z prawem jest uprzednie wyjaśnienie okoliczności faktycznych sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia.

Postępowanie przed Sądem I instancji tego warunku nie spełnia.

Wprawdzie Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów neurologa i ortopedy, ale w sposób dowolny ocenił te opinie naruszając przepis art. 233 § 1 kpc tj. zasadę swobodnej oceny dowodów opierając swe rozstrzygnięcie na opinii biegłego lekarza ortopedy, którego to konkluzja sprowadzała się do uznania wnioskodawcy za częściowo niezdolnego do pracy.

Biegły ortopeda wskazał u wnioskodawcy ograniczenia ruchomości kręgosłupa mające wpływ na zdolność wnioskodawcy do pracy, a biegły neurolog takich ograniczeń nie stwierdził.

Zatem wyjaśnić należało tę kwestię również przez biegłego neurologa, który nie wypowiedział się w tym zakresie czy nie zachodzi sprzeczność wydanej opinii, skoro stwierdził brak ograniczenia ruchomości kręgosłupa.

W tej sytuacji należało wyjaśnić, który z biegłych jest właściwy do oceny ograniczenia ruchomości kręgosłupa a w przypadku dalszych wątpliwości ewentualnie dopuścić dowód z opinii biegłego neurochirurga.

W ocenie Sądu Apelacyjnego skoro biegli wydali łączną opinię, to winni w niej jednoznacznie sformułować konkluzję co do całościowej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy pod kątem niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Brak tej jednoznaczności budzi wątpliwości co do rozbieżności w opinii, która wymagała wyjaśnienia przez obu biegłych.

Biegli nie wyjaśnili też z jakiego powodu nie podzielają stanowiska orzeczeń lekarskich wydanych w postępowaniu apelacyjnym jak również brak uzasadnienia w jaki sposób naruszenie sprawności organizmu wnioskodawcy oddziałuje na możliwość wykonywania pracy zgodnej z kwalifikacjami, czy też aktualnie wykonywanej.

Powyższe wskazuje, że w sprawie niedojrzałej do rozstrzygnięcia, został wydany wyrok, który należy uznać za przedwczesny.

W ponownym postępowaniu rzeczą Sądu I instancji będzie dopuszczenie dowodu z innego zespołu biegłych neurologa i chirurga – ortopedy, którzy winni wydać opinię w oparciu o dostępną dokumentację medyczną i badanie wnioskodawcy na okoliczność, czy stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia, nadal powodują niezdolność wnioskodawcy do pracy choćby częściową zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Po wydaniu opinii Sąd doręczy jej odpisy stronom postępowania, a gdyby budziła uzasadnione wątpliwości Sądu czy też stron postępowania, przeprowadzi dalsze postępowanie celem jednoznacznego wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawcy po kątem niezdolności do pracy.

Dopiero tak przeprowadzone postępowanie dowodowe i ocena jego wyników będzie podstawą do dokonania przez Sąd I instancji prawidłowych ustaleń czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy i przysługuje mu prawo do przywrócenia renty na podstawie art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 4 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.